

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a dr. Molnár Péter ügyvéd által képviselt felperesnek a Mezőgazdasági Szakigazgatási Hivatal Központ alperes ellen vadászterület határának megállapítása tárgyában hozott közigazgatási határozat felülvizsgálata iránt indult perében - amely perbe az alperes pernyertességének előmozdítása érdekében az Sz. Földtulajdonosi Közösség I. rendű, valamint a D. Földtulajdonosi Közösség II. rendű beavatkozók beavatkoztak - a Baranya Megyei Bíróság 2008. október 9. napján kelt 6.K.20.044/2008/16. számú jogerős ítélete ellen a felperes által 18. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán az alulírott napon megtartott nyilvános tárgyaláson meghozta az alábbi

í t é l e t e t :

A Legfelsőbb Bíróság a Baranya Megyei Bíróság 6.K.20.044/2008/16. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a Legfelsőbb Bíróság a felperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg az alperesi beavatkozóknak 25.000 /huszonötezer/ - 25.000 /huszonötezer/ forint felülvizsgálati eljárási költséget.

A felülvizsgálati eljárási illetéket a felperes viseli.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

Az Ő- Földtulajdonosi Közösség képviseletében L. I. közös képviselő 2006. május 5-én kelt kérelmében az FVM Tolna Megyei Földművelésügyi Hivatal Vadászati és Halászati Felügyelőségénél vadászterület kialakítására irányuló kérelmet nyújtott be.

A kérelem szerint Ő. községben 2006. április 25-én megalakították az Ő-i Földtulajdonosi Közösséget.

A kérelemben megjelölt öt melléklet közül az egyik a tulajdonosi közgyűlés összehívására irányuló támogatottság összesítője. Az e megnevezés alatt csatolt melléklet, elnevezése szerint, „Előzetes megállapodás vadásztársaság alapítására”, melyet az abban részt vevő tulajdonosok írtak alá; az iratot tanúk aláírásukkal nem látták el.

Az elsőfokú alperesi hatóság a 2006. május 11-én kelt 4/306-3/2006. számú határozatával az Ő. névvel jelölt vadászterület kialakítására irányuló kérelmet elutasította.

Határozatában a vad védelméről, a vadgazdálkodásról, valamint a vadászatról szóló 1996. évi LV. törvény /a továbbiakban: Vtv./ 14. § /1/ bekezdésére, a Ptk. 219-223. §-aiban foglaltakra, valamint a Vtv. végrehajtására kiadott 79/2004. /V. 4./ FVM rendelet /a továbbiakban: Vhr./ 6. § /2/ bekezdésére hivatkozott. A határozat ellen L. I. fellebbezést nyújtott be és fellebbezésével egyidejűleg pótolta a hiányt, fellebbezéséhez csatolta a földtulajdonosok szabályszerű meghatalmazásait.

Az elsőfokú hatóság a 2006. május 24-én kelt 4/306-5/2006. számú határozatával a kérelmet elutasító határozatát visszavonta, és az ugyanezen a napon kelt 4/306-6/2006. számú végzésével a vadászterület kialakítására irányuló eljárást felfüggesztette, mert megállapította, hogy a kérelem a D. névvel jelölt, földtulajdonosi gyűlésre felhívó hirdetménnyel közölt térképpel átfedést mutat; az elsőfokú hatóság ezért az érintetteket egyezségkötésre hívta fel.

Egyezség többszöri kísérlet ellenére sem jött létre.

Időközben L. I. az Ő. névvel jelölt tulajdonosi közösség képviselői tisztéről lemondott, az ő-i földtulajdonosok 2006. szeptember 27-én megtartott földtulajdonosi gyűlésén a felperest választották közös képviselőnek.

A Szekszárdi Rendőrkapitányság nyomozást rendelt el ismeretlen tettes ellen a 2006. április 25-i ő-i földtulajdonosi gyűlés alapján benyújtott kérelemmel kapcsolatban; a vadászati hatóság ezért a 2007. január 16-án kelt végzésével a vadászterület kialakítására irányuló eljárást a rendőrhatalmási eljárás jogerős befejezéséig felfüggesztette.

Az alperes a 2007. február 12-én kelt végzésével a Tolna Megyei Mezőgazdasági Szakigazgatási Hivatal Főigazgatója, valamint a Tolna Megyei Mezőgazdasági Szakigazgatási Hivatal Vadászati és Halászati Osztályának Vezetője bejelentésére az Ő., Sz., valamint D. névvel jelzett földtulajdonosi közösség vadászterület-határ megállapítására irányuló elsőfokú közigazgatási eljárás lefolytatására a Baranya Megyei Mezőgazdasági Szakigazgatási Hivatalt jelölte ki; egyúttal a Tolna Megyei Szakigazgatási Hivatal által hozott közigazgatási eljárást felfüggesztő végzést megsemmisítette.

A kijelölés folytán eljáró Baranya Megyei Mezőgazdasági Szakigazgatási Hivatal Földművelésügyi Igazgatóság Vadászati és Halászati Osztálya a 2007. március 22-én kelt 11.1.21/200/2/2007. számú határozatával az M. P. által képviselt - Sz. névvel jelzett - földtulajdonosi közösség 2006. április 14-én megtartott

földtulajdonosi gyűlés határozata szerinti vadászterület határának megállapítására irányuló kérelmet elutasította; egyidejűleg a vadászterület határát 2007. március 1-től hivatalból állapította meg.

Az ugyanazon napon kelt 11.1.21/202/2/2007. számú határozatával a K. L. által képviselt, D. névvel jelzett földtulajdonosi közösség 2006. június 20-án megtartott földtulajdonosi gyűlés határozata szerinti vadászterület határának megállapítására irányuló kérelmet is elutasította, és ezen vadászterület határát ugyancsak hivatalból állapította meg.

A 11.1.21/201/3/2007. számú határozatával a felperes által képviselt ő-i földtulajdonosok 2006. április 25-én megtartott földtulajdonosi gyűlés határozata szerinti vadászterület határának megállapítására vonatkozó, valamint az L. I. földtulajdonos képviselő nyilvántartásba vételére vonatkozó kérelmet elutasította; megállapította, hogy hivatalból a vadászterület határának megállapítására nincs lehetőség.

A határozat indokolása szerint - az 5985 ha vadászterület-nagyságot figyelembe véve - az érvényes „igen” szavazatok aránya 39,8 %, amely nem érte el a szótöbbséget, így az ott hozott határozatok érvénytelenek.

A határozat megállapította továbbá, hogy a 2006. április 25-i földtulajdonosi gyűlés regisztrációs jegyzőkönyv-vezetőjével - dr. Sz. L-lel - szemben magánokirat-hamisítás vétsége miatt folytatott feljelentés alapján indult nyomozást 2007. március 8-án, bizonyítottság hiányában, megszüntették.

A határozat ellen a felperes fellebbezett, az alperes a 2007. május 23-án kelt 043/940/2007. számú végzésével a másodfokú eljárást a Szekszárdi Rendőrkapitányságon -magánokirat-hamisítás vétsége miatt folyó eljárás befejezéséig - felfüggesztette, a Szekszárdi Városi Ügyészség a B.417/2007/7-1. számú határozatával a nyomozást megszüntette; a Tolna Megyei Főügyészség a határozat ellen bejelentett panaszt elutasította, megállapítva, hogy a városi ügyészség okszerű következtetéssel döntött a nyomozás bűncselekmény hiányára alapított megszüntetéséről.

Az alperes ezt követően a 2007. október 15-én kelt 04.3/940-2/2007. számú határozatával a felperes fellebbezését elutasította, és az elsőfokú határozatot - az indokolás megváltoztatásával - helybenhagyta.

A másodfokú határozat indokolása szerint a másodfokú eljárás során megállapításra került, hogy a földtulajdonosok által 2006. március 8-án kiállított megbízás - amellyel dr. Sz. L-t a földtulajdonosi gyűlés összehívásának kezdeményezésére meghatalmazták - nem felel meg a Ptk. 219-223. §-aiban meghatározott feltételeknek, mert a megbízást - amely tartalmának megfelelően meghatalmazásnak minősül - tanúk nem írták alá. A meghatalmazás nem felel meg a Pp. 196. § /1/ bekezdés b/ pontja szerinti magánokirat alaki követelményeinek;

ez alapján a földtulajdonosi gyűlés kezdeményezésének vizsgálata során nem vehető figyelembe.

Tekintettel arra, hogy a vadászterület nagysága 5985 ha, amelynek 1/3-a 1995 ha, és a dr. Sz. L-nek adott meghatalmazások 2464,3638 ha-ra vonatkoznak - melyek a földtulajdonosi gyűlés kezdeményezésénél nem vehetők figyelembe -, megállapítható, hogy kevesebb, mint a földtulajdonosok 1/3-a kezdeményezte a földtulajdonosi gyűlés összehívását; ennek alapján a földtulajdonosi gyűlés érvényes határozatot nem hozhatott.

A felperes keresetében az alperes határozatának felülvizsgálatát és hatályon kívül helyezését, új eljárás elrendelését kérte.

Előadása szerint az alperes határozatának azon megállapítása, hogy a dr. Sz. L-nek adott meghatalmazásokat nem tanúk előtt írták alá, iratellenes.

Kérelmük benyújtásánál - tévedésből - valóban a vadásztársaság alapítása tárgykörben elkészített előzetes megállapodásokat csatolták, de a határozat elleni fellebbezésükhöz csatolták a szabályszerű meghatalmazásokat is; ennek hatására az elutasító határozat saját hatáskörben visszavonásra is került.

Álláspontja szerint a hatóságok indokolatlanul nem vették figyelembe a Vadgazdálkodási Tanács szakmai véleményét, miszerint indokolt, hogy az Ő- Földtulajdonosi Közösség is kapjon vadászterületet.

A vadászati hatóság felszólítása alapján többször próbáltak meg a másik két földtulajdonosi közösséggel egyezsége jutni, ennek hiányában pedig ún. kényszer-kijelölő határozatot kellett volna hozni.

Sérrelmezte a felperes, hogy az általános ügyintézési határidőt többszörösen túllépte a hatóság, és - noha a három kérelem csak együttesen bírálható el - az ügyeket nem egyesítette.

Álláspontja szerint elfogultság már az eljárás kezdetétől fennállt a Tolna megyei vadászati hatóság vezetőjénél; ezért sérültek a Ket. 43. § /2/ bekezdése, 32. § /1/ bekezdése és 2. §-ának rendelkezései, továbbá a Vtv. 3. §-ában foglalt vadászati jogra, valamint a 14. §-ban írt jogérvényesítésre szolgáló rendelkezések.

A megyei bíróság a felperes keresetét alaptalannak értékelte, és elutasította azt.

Ítéletének indokolásában a Vtv. 12. § /1/ bekezdésére, 13. § /3/ bekezdésére, 14. § /1/ és /2/ bekezdésére, a Vhr. 6. § /2/ bekezdésére, 11. § /1/ bekezdésére hivatkozott.

Kifejtette, hogy az alperes másodfokú határozatában - az elsőfokú határozat indokolását megváltoztatva - döntését arra alapozta, hogy a földtulajdonosi gyűlés a Vtv. 14. § /2/ bekezdésében foglaltak szerint érvényes határozatot nem hozhatott, mert a gyűlés összehívását kezdeményező dr. Sz. L-nek adott meghatalmazások a

magánokirat alaki követelményeinek nem feleltek meg, tanúk azt nem írták alá.

A felperes keresetében és a per során is állította, hogy a közigazgatási eljárásban a Tolna megyei vadászati hatósághoz olyan meghatalmazásokat csatoltak, amelyet tanúk aláírtak.

A megyei bíróság a felperes bizonyítási indítványára tanúként hallgatta meg Cs. J-t és K. J-t, K. Z-t és L. I-t; vallomásaik lényegét ítéletének indokolásában rögzítette, továbbá azt is, hogy K. Z. és Cs. J. tanúk szembesítése, valamint Cs. J. és L. I. tanúk szembesítése eredménytelen volt.

Hivatkozott a megyei bíróság a Pp 206. § /1/ bekezdésében, 164. § /1/ bekezdésében és 196. § /1/ bekezdés b/ pontjában foglaltakra.

Megállapította, hogy az alperes által először fénymásolatban, majd - a bíróság felhívására - eredetiben csatolt ügyiratok között a felperes által hivatkozott megbízás (meghatalmazás) nem volt található.

A felperes által az első tárgyaláson csatolt, fénymásolt példány nem igazolja az okirat eredetijének hatósági eljárásban való becsatolását.

A felperes által hivatkozott iraton a hatósági átvétel is fénymásolatban szerepel, a felperes még az eredeti aláírást (átvételt) tartalmazó példányt sem tudta a bíróság rendelkezésére bocsátani. A tanúmeghallgatásokkal sem volt bizonyítható az iratoknak a hatósági eljárásban történt benyújtása, és ez esetleges további bizonyítástól sem volt várható.

Ebből következően a megyei bíróság megállapította, hogy az alperes a rendelkezésre álló iratok alapján helyesen jutott arra a következtetésre, hogy a Vtv. 14. § /2/ bekezdése szerint a földtulajdonos gyűlés érvényes határozatot nem hozhatott, ami a felperesi kérelem elutasítását eredményezte.

A keresetlevél további hivatkozásainak vizsgálatára így - a megyei bíróság álláspontja szerint - nem volt szükség, mivel területi átfedés csak két, vagy több földtulajdonosi gyűlés határozata alapján keletkezhet; az ezzel kapcsolatban kifejtettek jelen esetben irrelevánsak.

A felperes által becsatolt - és így saját előadásának minősülő - igazságügyi szakvélemény a per érdemére vonatkozóan bizonyítékkal nem szolgált, a már kialakított szekszárdi és decsi vadászterületekhez kapcsolódó szakmai álláspontja pedig ebben a perben jelentőséggel nem bírt.

Megjegyezte a megyei bíróság, hogy az sz-i és d-i vadászterületi határokat a Baranya Megyei Mezőgazdasági Szakigazgatási Hivatal első fokon jogerőre emelkedett határozatával megállapította, azok felülvizsgálatát a felperes nem kérheti, a határozathoz jóhiszeműen szerzett és gyakorolt jogok kapcsolódnak.

Rögzítette a megyei bíróság a felperesnek az ügyintézési határidőre vonatkozó kifogása kapcsán, hogy az eljárás többször került felfüggesztésre, azonban ez az ügy érdemi elbírálására nem hatott ki, így az alperesi határozat hatályon kívül helyezését nem alapozza meg.

Az alperes a Tolna megyei vadászati hatóság vezetőjét, illetve az általa vezetett hatóságot a bejelentést követően még az első fokú érdemi döntés meghozatala előtt kizárta, így a felperes elfogultsággal kapcsolatos sérelmeit orvosolta.

A jogerős ítélet ellen a felperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, annak megváltoztatását kérte, a keresetében foglaltakat fenntartotta.

Arra hivatkozott, hogy a jogerős ítélet sérti a Vhr. 6. § /2/ bekezdését, illetve a Ptk. 219-223. §-aiban foglaltakat.

Kifejtette, hogy az elsőfokú eljárás kezdeményezésének időpontjában - 2006 májusában - hatályban volt Vhr. 11. § /1/ bekezdés a/ pontja szerint a vadászati hatóság a bejegyzés teljesítéséhez vizsgálja, hogy a gyűlést az arra jogosult személy, illetve személyek hívták-e össze.

Ezen rendelkezés a jogszabályban a 2006. június 8-tól hatályos módosítást követően is, változatlan tartalommal hatályban maradt.

Álláspontja szerint nyilvánvaló és köztudomású tény, hogy egy bármilyen hivatalos eljárásban benyújtott iratnak mind a formai, mind a tartalmi követelményeknek meg kell felelnie ahhoz, hogy a kívánt joghatást kiválthassa. Ezért teljességgel megalapozatlan, a jogalkalmazási elvekkel és gyakorlattal ellentétes K. Z. azon állítása, hogy neki a meghatalmazás formai szabályszerűségét nem kellett vizsgálni.

A Vhr. 6. § /2/ bekezdése és a Ptk. 219-223. §-aiba foglaltak kapcsán kiemelte, hogy e jogszabályi rendelkezések szerint megfelelőek az ügy iratai között eredetben fellelhető azon meghatalmazások is, amelyek okirati tanúkat nem tartalmaznak.

Fenntartotta továbbra is, hogy az elutasítást követően, 2006. május 19. napján Cs. J. becsatolta azokat a meghatalmazásokat, amelyeket okirati tanúk is aláírtak; így megfeleltek a hatóság által szóban közölt követelményeknek is.

Hangsúlyozta, hogy Cs. J. és K. J. tanúk vallomásának lerontására nem lehet alkalmas K. Z. tanúvallomása, hiszen neki nyilvánvalóan az az érdeke, hogy a támadott hatósági határozatok érvényben maradjanak.

Kifogásolta, hogy az ügyben eljáró elsőfokú hatóság iktatási rendje, illetve ennek hiányosságai azt eredményezték, hogy gyakorlatilag megállapíthatatlan, hogy a meghatalmazások mikor, melyik irathoz lettek csatolva, illetve, hogy csatolva lettek-e egyáltalán, és a becsatolást követően mi lett azoknak a sorsa.

Álláspontja szerint az alperes által csatolt iratanyag, illetve iratjegyzék semmilyen formában nem alkalmas arra, hogy igazolja azt, hogy a meghatalmazások közül melyik, mikor lett csatolva; illetve nem cáfolja azon felperesi állítást, hogy olyan meghatalmazások is csatolva lettek, amelyeken okirati tanúk aláírása is szerepel, és fénymásolatban rendelkezésre áll.

Az alperes által az elsőfokú eljárásban benyújtott iratjegyzékkel kapcsolatosan megjegyezte, hogy ezen sem szerepel sem iktatószám, sem aláírás; így utólag már megállapíthatatlan az, hogy milyen iratok alapján dolgozott a hatóság.

Hangsúlyozta, hogy a dr. Sz. L. részére adott meghatalmazások szabálytalanságára a másodfokú hatósági határozatig sehol, senki nem hivatkozott, annak ellenére, hogy ezeket a meghatalmazásokat először a Tolna megyei hatóság, azt követően pedig a kizárás után eljáró Baranya megyei hatóság is vizsgálta; sőt, ezen túlmenően a Szekszárdi Rendőrkapitányság, a Szekszárdi Városi Ügyészség és a Tolna Megyei Főügyészség is alapos vizsgálat alá vetette a megindított büntetőeljárás során.

A büntetőeljárásban a nyomozó hatóság vadászati szakértőt rendelt ki, aki szintén nem kifogásolta a meghatalmazások esetleges szabályszerűtlenségét; tehát két közigazgatási szerv, három büntetőügyben eljáró hatóság és egy vadászati szakértő, azaz összesen hat fórum vizsgálta az ügyet, és egyik sem kifogásolta a meghatalmazások szabályszerűségét.

Az alperesi beavatkozók a jogerős ítélet hatályban tartását kérték, továbbá a felülvizsgálati kérelem tárgyaláson történő elbírálását.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

A Legfelsőbb Bíróság álláspontja szerint a megyei bíróság megfelelő alapossággal feltárta az ügyben irányadó tényállást, és abból - az ide vonatkozó jogszabályi rendelkezések alkalmazásával - helytálló jogi következtetést vont le, azzal a Legfelsőbb Bíróság is egyetértett.

Hangsúlyozza a Legfelsőbb Bíróság, hogy a megyei bíróság kiterjedt és részletes bizonyítási eljárást folytatott le a perben, annak eredményét értékelte, összevetette a közigazgatási eljárás során rendelkezésre állt bizonyítékokkal, és azok mérlegelésével hozta meg döntését.

Rámutat arra a Legfelsőbb Bíróság, hogy a Pp. 275. § /2/ bekezdése értelmében a jogerős határozat csak a felülvizsgálati kérelem és a csatlakozó felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálható felül.

A Pp. 270. § /2/ bekezdéséből és 272. § /2/ bekezdéséből következően a felülvizsgálati eljárás során kizárólag a jogerős ítélet jogszerűsége vizsgálható.

Ha a felülvizsgálati kérelem a jogerős ítélettel megállapított tényállást, vagyis azt sérelmezi, hogy a bíróság a tényállást a Pp. 206. §-ának megsértésével állapította meg, a jogerős ítélet érintésének csakis akkor van helye, ha a tényállás iratellenes, illetőleg a bíróság a bizonyítékokat - azok egybevetése során - nem a maguk összességében értékelte, és ennél fogva a megállapított tényállás nyilvánvalóan okszerűtlen, vagyis lényeges logikai ellentmondást tartalmaz. Nem állapítható meg azonban jogszabálysértés akkor, ha a felülvizsgálati kérelem a bizonyítékok okszerű mérlegelését támadja.

A Pp. 206. §-a szerinti szabad bírói mérlegeléssel megállapított tényállás - ha az nem iratellenes vagy logikátlan - felülvizsgálata nem lehet eredményes; a felülvizsgálati eljárásban ugyanis felülmérlegelésnek nincs helye, nincs lehetőség a bizonyítás adatainak újabb egybevetésére és értékelésére. A felülvizsgálat csak arra szorítkozhat, hogy a mérlegelés körébe vont adatok, tények értékelésénél nincs-e nyilvánvalóan helytelen következtetés.

A Legfelsőbb Bíróság megítélése szerint a megyei bíróság a tényállás megállapítására vonatkozó ezen jogszabályi követelményeknek maradéktalanul eleget tett, a Pp. 206. § /1/ bekezdésében foglaltak betartásával járt el, és jogerős ítéletének indokolásában a Pp. 221. § /1/ bekezdésének megfelelően rögzítette a bizonyítékok értékelésére és mérlegelésére vonatkozó tevékenységét, az abból levont következtetése logikus és okszerű.

A felülvizsgálati kérelemben foglaltak kapcsán kiemeli a Legfelsőbb Bíróság, hogy a vadászati hatóság eljárása során megállapítást nyert, miszerint az Ő-i Földtulajdonosi Közösség 2006. április 25-én megtartott gyűlésen nem volt meg a földtulajdonosi egyharmad; a gyűlés összehívása nem volt szabályszerű, az ott hozott határozatok a Vtv. 14. § /2/ bekezdésére tekintettel érvénytelennek minősültek.

A dr. Sz. L-nek adott meghatalmazások nem voltak elfogadhatók; részben azért, mert azokat pótlólag csatolták, részben, mert azokról a két tanú aláírása hiányzott.

A Vhr. 6. § /2/ bekezdése tartalmazza, hogy a vadászterülethez tartozó föld tulajdonosa - amennyiben a határozat-hozatal alkalmával nem személyesen tesz jognyilatkozatot - képviselétéről a Ptk. 219-223. §-aiban foglaltaknak megfelelően kiállított olyan írásbeli meghatalmazás útján gondoskodhat, amelyből megállapítható a tulajdonos neve, tulajdoni hányada - ide értve a részarány AK-értékét is -, a képviselő személye, a termőföld helyrajzi száma, valamint annak területe hektárban.

A dr. Sz. L. részére adott meghatalmazások a jogszabályi előírásoknak nem feleltek meg, ezért azokat figyelembe venni nem lehetett.

Mivel a Vtv. 14. § /1/ bekezdése értelmében társult vadászati jog esetén a 12. § szerinti kérdésekben való határozat meghozatalát a

vadászterület tulajdonosainak a 12. §-ban foglaltak szerint számított egyharmada kezdeményezheti - és ez az egyharmad a nem jogszzerű meghatalmazások figyelmen kívül hagyásával nem volt meg -, így a földtulajdonosok gyűlésén a Vtv. 14. § /2/ bekezdéséből következően érvényes határozat nem volt hozható, mert a gyűlés összehívásának érdekében nem tettek eleget az /1/ bekezdésben foglalt eljárásnak.

Egyetértett a Legfelsőbb Bíróság a megyei bíróság azon megállapításával is, hogy területi átfedés csak két, vagy több érvényes földtulajdonosi gyűlés határozatai alapján keletkezhet, az ő-i - 2006. április 25-én megtartott - földtulajdonosi gyűlés érvényes határozatokat nem hozott, így az sz-i és d-i vadászterülettel kapcsolatosan területi átfedés nem keletkezhetett.

Hangsúlyozza a Legfelsőbb Bíróság, hogy a dr. Sz. L. által megkötött megbízási szerződéseknek a közigazgatási eljárás iratanyagához tartozó eredeti példányai hitelességének megdöntésére nem voltak alkalmasak a felperes által becsatolt, fénymásolt példányok.

A hatósági eljárás iratai között a megbízási szerződésnek csak olyan eredeti, illetve másolati példányai találhatók, amelyeken tanúk aláírása nem szerepel.

A felperes nem tudott olyan megbízási szerződést csatolni, amelyen a vadászati hatóság átvételt igazoló bélyegzője, illetve ügyintézőjének aláírása eredetiben szerepelne.

Mindezek alapján a Legfelsőbb Bíróság okszerűnek értékelte a megyei bíróság mérlegelési tevékenységét a rendelkezésre állt bizonyítási eljárás anyaga tekintetében, a felülmérlegelés tilalma miatt azok újraértékelésére jogszabályi lehetőség nem volt, de annak indokoltsága sem állt fenn.

Megjegyzi a Legfelsőbb Bíróság - a felülvizsgálati kérelemben foglaltakra utalással -, hogy az ügy eldöntése szempontjából nem bírt jelentőséggel az ügy megindításakor eljáró Tolna megyei hatóság iktatási rendje, utóbb ugyanis az eljárás lefolytatására és az érdemi döntés meghozatalára a Baranya megyei hatóság került kijelölésre, és ezen hatóság jogerős döntése törvényességi felülvizsgálata volt a közigazgatási per tárgya.

Annak sem volt relevanciája a felülvizsgált határozatok jogszzerűségének megállapítása szempontjából, hogy a büntetőügyben eljáró ügyészségek, rendőrkapitányságok, a vadászati szakértő nem kifogásolta a meghatalmazások szabálytalanságát, ugyanis ezen eljárások az aláírások valóságát vizsgálták csak, a földtulajdonosi közösség ülése szabályszerű megtartásának vizsgálata a jelen perben felülvizsgált közigazgatási eljárásban eljáró alperesi hatóságok feladata volt.

Minderre tekintettel a Legfelsőbb Bíróság megállapította, hogy a jogerős ítélet a felülvizsgálati kérelemben megjelölt jogszabályokat nem sértette meg, ezért azt a Pp. 275. § /3/ bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A felülvizsgálati eljárásban felmerült alperesi beavatkozói perköltség megfizetésére a Legfelsőbb Bíróság a felperest a Pp. 270. § /1/ bekezdése folytán alkalmazandó Pp. 78. § /1/ bekezdése és 83. § /1/ bekezdése szerint kötelezte.

A felperes felülvizsgálati kérelmén a tárgyi illeték-feljegyzési jog ellenére a felülvizsgálati eljárási illetéket lerótt, ennek viselésére - a fent hivatkozott jogszabályi rendelkezésekből következően - köteles.

Budapest, 2009. október 14.

Dr. Buzinkay Zoltán sk. tanácselnök, Dr. Fekete Ildikó sk. előadó bíró, Dr. Patyi András sk. bíró

A kiadmány hitelül:

tisztviselő